



Valsts izglītības satura centrs

Vaļņu iela 2, Rīga, LV - 1050, tālr. 67216500, fakss 67223801, e-pasts visc@visc.gov.lv, www.visc.gov.lv

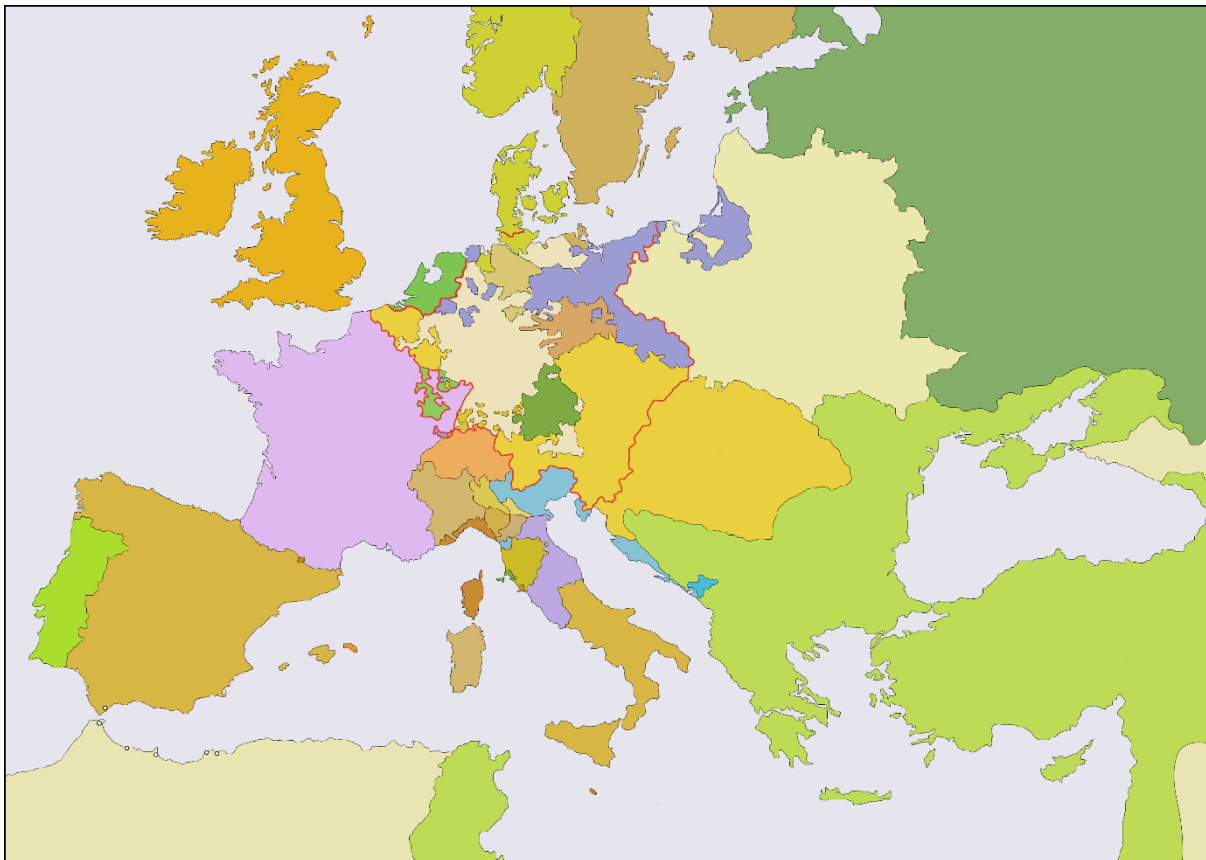
Vēstures valsts 30. olimpiādes vidusskolai

3. (valsts) posma uzdevumi

II daļa

Šifrs

1.uzdevums.Uzmanīgi aplūko Eiropas karti Septiņgadu kara (1756-1763) laikā! (16 punkti)



1.1.Ar cipariem atzīmē kartē Septiņgadu karā tieši iesaistītās valstis! Uzmanību! Nosauktas arī valstis, kas tieši karadarbībā nepiedalījās! (8 punkti)

1.Portugāle; 2.Francija; 3.Lielbritānija; 4.Savoja; 5.Zviedrija; 6.Prūsija; 7.Hanovere; 8.Saksija;
9.Krievija; 10.Habsburgu impērija; 11.Nīderlande

1.2.Sadali Septiņģadu karā iesaistītās valstis atbilstoši aliansei (karojošajai pusei)! (8 punkti)

2. uzdevums. Uzmanīgi aplūko 18.gs. alegoriju, kas veltīta Septiņģadu kara sākumam 1756.g.! (9 punkti)



2.1. Formulē alegorijā redzamo tēmu! (1 punkts)

Tēma _____

2.2. Atpazīsti alegorijā attēlotās personas un simbolus, skaidro to nozīmi! (8 punkti)

Persona	Valsts, kuru pārstāv persona
1.	
2.	
Simboli	Simbola nozīme
1.	
2.	

3. uzdevums. Uzmanīgi aplūko 18.gs. alegoriju, kas veltīta Hubertsburgas līguma noslēgšanai 1763.g.! (12 punkti)



3.1. Paskaidro, kādas ģeopolitiskās pārmaiņas ataino alegorija! (2 punkti)

3.2. Atpazīsti tēlus un simbolus un paskaidro, kāpēc tie iekļauti alegorijā! (10 punkti)

Persona	Valsts, kuru pārstāv persona
1.	
2.	
3.	

Simboli	Simbola nozīme
1.	
2.	

4. uzdevums. Uzmanīgi aplūko un salīdzini kartes! Pildi uzdevumus! (8 punkti)

Ziemeļamerika pirms Septiņģadu kara



Ziemeļamerika pēc Septiņģadu kara



4.1. Izveido karšu leģendu! (4 punkti)

--	--

4.2. Kā šīs pārmaiņas izjuta Ziemeļamerikas pirmiedzīvotāji? Nosauc 2 pārmaiņas! (2 punkti)

- _____

- _____

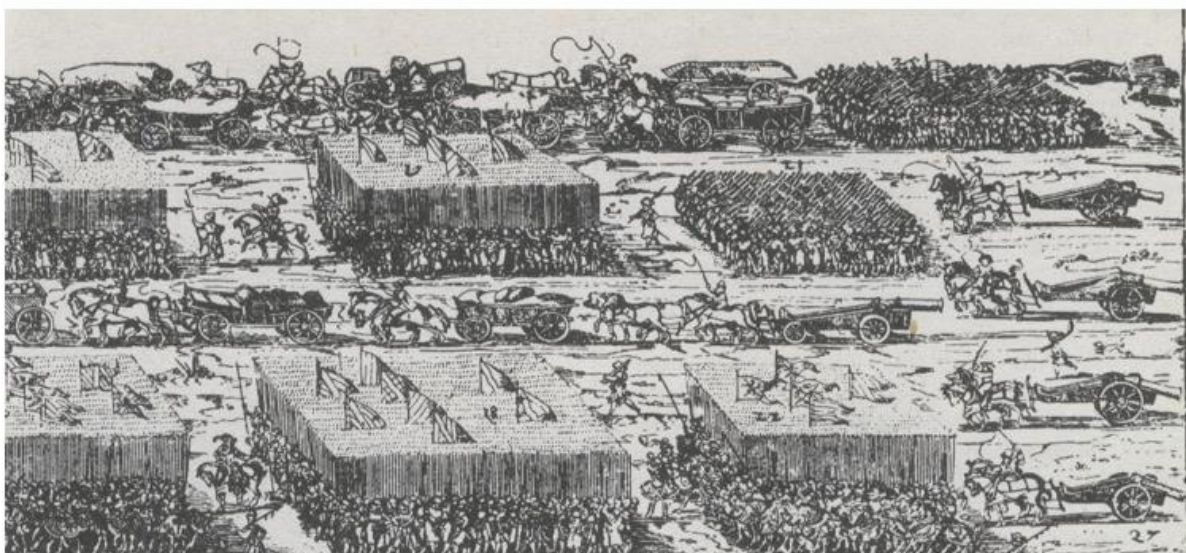
4.3. Kā šīs pārmaiņas ietekmēja kolonistus? Nosauc 2 pārmaiņas! (2 punkti)

- _____

- _____

5.uzdevums. Uzmanīgi aplūko attēlu kopas un nosaki gadsimtu katrai attēlu kopai (16.gs., 17.gs., 18.gs.), uz kuru attiecas militārais ekipējums un formācijas! Paskaidro, pēc kādām laikmetam raksturīgām karadarbības īpatnībām to noteici! Norādi vismaz trīs pazīmes! (12 punkti)

1.



Gadsimts _____

Pazīmes:

- _____

- _____

- _____

2.



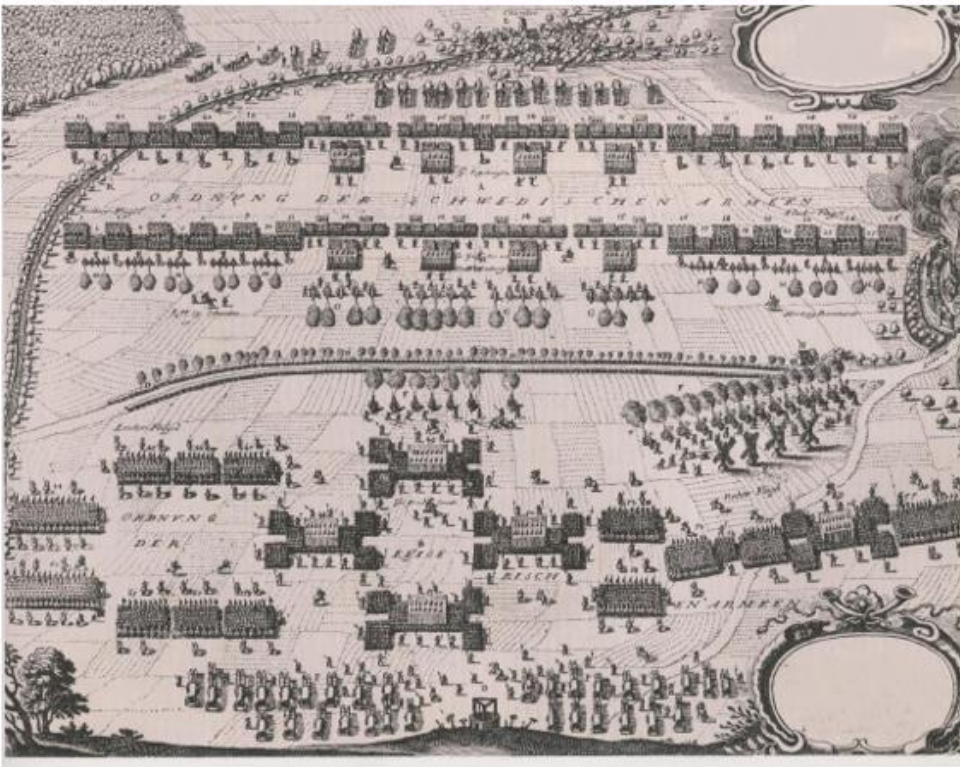
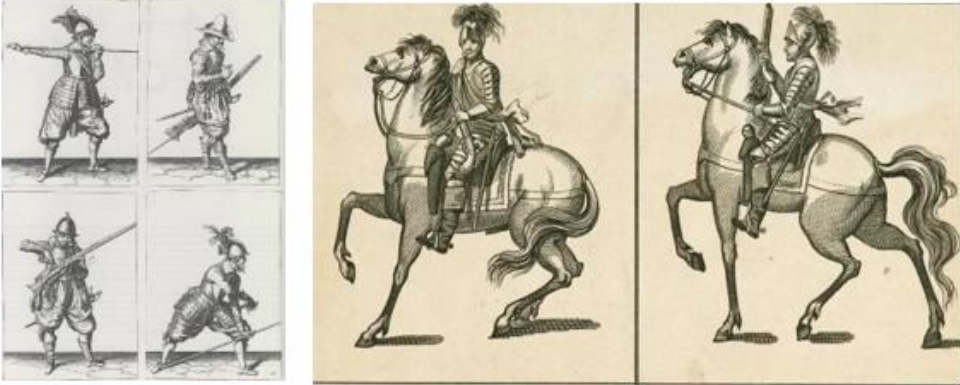
Gadsimts _____

Pazīmes:

- _____

- _____
- _____

3.



Gadsimts _____

Pazīmes:

- _____
- _____
- _____

6. uzdevums. Izlasi zemāk piedāvātos informācijas avotus! Izmantojot tajos pausto informāciju un savas zināšanas atbilde uz jautājumiem! (16 punkti)

A

Koloniālisms - valsts politika, kas vērsta uz koloniju iegūšanu juridiski brīvās teritorijās (kurām nav sava valstiskuma), iekļaujot tās savas ekonomiskās un politiskās ietekmes sfērā, militāri vāju aizjūras valstu pakļaušana un padarīšana par koloniju vai protektorātu. Bieži to pavadīja apzināti izveidota nevienlīdzības sistēma, ko attaisnoja, pamatojoties rasisma teorijās. Koloniju iegūšana deva valstīm lētas izejvielas rūpniecībai, noieta tirgu metropoles precēm, kā arī vietu, kurp izraidīt sabiedrības riska un neapmierināto grupas, nodrošinot sociālo mieru metropolē. Zināms ir arī "iekšējā koloniālisma" modelis, kuru īstenoja kontinenta lielvalstis - piemēram, Krievijas impērija un Ķīnas impērija, - iekarojot un anektējot blakus esošās teritorijas, pakļautajām sabiedrībām uzspiežot otršķirīgu statusu.

(no: <https://vesture.eu/Koloni%C4%81lisms>)

B

Koloniālisms attiecas uz vienas (ārējas) cilvēku grupas vai cilvēku grupu teritoriālās, juridiskās, kultūras, lingvistiskās, politiskās, garīgās un/vai ekonomiskās dominēšanas apvienojumu pār citu cilvēku grupu. Eiropas koloniālisms attiecas uz dažādām teritoriālās kundzības formulām, ko Eiropas lielvaras īstenoja pār tautām, kas nav eiropieši (būtībā lielā daļā pasaules), no 15. gs. beigām līdz 20. gadsimta vidum un beigām. (..) Eiropas koloniālisma modeļus veidoja nesaskaņas un cīņas par varu starp Eiropas lielvarām, kā arī konflikti ar koloniālajiem subjektiem par kontroli pār teritoriju, tirgiem, darbaspēku un ideoloģiju.

Starpdisciplināri strādājoši zinātnieki, kas pievērsušies koloniālisma pētījumiem, ir atspoguļojuši Eiropas koloniālismu nevienādību, neviendabību un nesaskaņotību, tostarp kādā veidā koloniālismi tika praktizēti un piedzīvoti atšķirīgi atbilstoši vēsturiskajam kontekstam, vietējai ģeogrāfiskajai atrašanās vietai, koloniālajai politikai, pirmskoloniālajai sociālpolitiskajai situācijai un daudz kam citam. Tādējādi šie visaptverošie termini ir problemātiski.

Eiropas koloniālismiem bija dažādas plašas tendences. Galvenās bija šādas: a) koloniālo tirgu, teritoriju un kultūru sākotnējā apgūšana un pārstrukturēšana, ko veica koncesionāri uzņēmumi un kristiešu misionāri; b) "uzkrāšana atsavināšanas ceļā" vai koloniāla bagātināšanās, izmantojot legalizētu teritoriālo kundzību, dabas resursu ieguvu, piespiedu darbu un nodokļu administrēšanu (vēlāk to aizstājot ar koloniālo parādu nastu un tai sekojošu ekonomikas pārstrukturēšanu); c) rasistiska, patriarhāla un heteronormatīva loģika un kopīgs balto pārkums, kas deva ideoloģiskus pamatus Eiropas koloniālismam.

(no: Amber Murrey, *Colonialism, in: International Encyclopedia of Human Geography, 2nd edition, Elsevier, 2020*)

C

Plaši aplūkojot, koloniālisms ir ārzemnieku klātbūtne reģionā, kas atrodas zināmā attālumā no viņu izcelsmes vietas, un kuri ir iesaistīti asimetriskās vietējo iedzīvotāju dominēšanas un ekspluatācijas attiecībās. Jebkurā situācijā, kad viena sabiedrība iekaro citu, notiek visaptverošas izmaiņas attiecībās starp tautām. Iekarotāji uzliek normu kopumu, kas ietekmē gandrīz visas iekarotās sabiedrības kultūras jomas, neatkarīgi no tā, vai tas ir ekonomiskajās attiecībās, reliģijā, dzimumu lomās, administrācijā vai kārtu attiecībās. Tomēr šī uzspiešana nekad nav pilnīga. Mēģinājumiem izskaust pirmskoloniālās prakses un aizstāt tās ar ārvalstu idejām ir spēcīga tendence radīt jaunas un bieži vien neparedzētas prakses. Individīdi šajā sistēmā ir galvenā sastāvdaļa, lai radītu to, ko var saukt par "koloniālo praksi".

(no: Ross Jamieson, *Colonial praxis, in: Encyclopedia of Archaeology, Academic Press, 2008*)

D

Koloniālisms tiek definēts kā vienas varas kontrole pār atkarīgo teritoriju vai cilvēkiem. Tas notiek, kad viena tauta pakļauj citu, iekarojot tās iedzīvotājus un ekspluatējot to, bieži vien uzspiežot šai tautai savu

valodu un kultūras vērtības. Līdz 1914. gadam lielu daļu pasaules tautu kādā brīdī bija kolonizējuši eiropieši. Japāna, Koreja (..) ir vienīgās valstis, kuras eiropieši nekad nav kolonizējuši. Koloniālisma jēdziens ir cieši saistīts ar imperiālisma jēdzienu, kas ir politika vai ētoss, lai, izmantojot varu un ietekmi, kontrolētu citu valsti vai tautu, kas ir koloniālisma pamatā. (..)

Piemēram, Senajā Grieķijā pilsētvalstis bieži izveidoja kolonijas, meklējot gan papildu dzīves telpu, gan ekonomiskus labumus. Pēc konsultēšanās ar orākulu pilsētvalsts locekļi nosūtīja īpaši atlasītu tās iedzīvotāju grupu, lai izveidotu jaunu koloniju. (..) Laikā, kas tagad ir pazīstams kā Atklājumu laikmets, jaunas kolonijas dibināšana bija atkarīga no cita rituāla: vajadzēja iegūt par sponsoru kādu bagātu patronu, parasti monarhu, un doties ar lieliem kuģiem meklēt nepadētu zemi. Sākot ar 15. gadsimtu, Portugāle sāka meklēt jaunus tirdzniecības ceļus un civilizācijas ārpus Eiropas (..)

Koloniālās lielvaras attaisnoja savus iekarojumus, apgalvojot, ka tām ir juridisks un reliģisks pienākums kontrolēt pirmiedzīvotāju zemi un kultūru. Iekarotājtautas redzēja savu lomu kā “barbarisku” vai “mežonīgu” tautu civilizētāji un apgalvoja, ka tās rīkojas to cilvēku interesēs, kuru zemes un tautas viņi izmantoja. Vēsturiski baznīcas vadītāji gan iedrošināja, gan piedalījās svešu zemju un ļaužu pārņemšanā un izmantošanā, visbiežāk kristīgās ticības pievēršanas vārdā. 15. gadsimtā katoļu pāvesti izveidoja reliģisku pamatojumu kolonizācijai. (..)

Koloniālās valdības ieguldīja infrastruktūrā un tirdzniecībā un izplatīja kolonijā medicīniskās un tehnoloģiskās zināšanas. Dažos gadījumos viņi veicināja lasītprasmi, Rietumu cilvēktiesību standartu pieņemšanu un sēja sēklas demokrātiskas pārvaldes sistēmas izveidei. (..) Tomēr līdz ar šiem ieguvumiem nāca piespiešana un piespiedu asimilācija, un zinātnieki joprojām diskutē par koloniālisma daudzveidīgo mantojumu. Koloniālisma ietekme ietver vides degradāciju, slimību izplatīšanos, ekonomisko nestabilitāti, etnisko sāncensību un cilvēktiesību pārkāpumus — jautājumus, kas var ilgt ievērojami ilgāk nekā kādas grupas koloniālā vara. Kā raksta Dienvidāzijas vēsturnieks Džons Makkveids: “Ir nepieciešama ļoti selektīva pierādījumu nepareiza lasīšana, lai apgalvotu, ka koloniālisms bija kaut kas cits kā humāna katastrofa lielākajai daļai kolonizēto.”

(no: Erin Blakemore, *What is colonialism?*, 2023,

<https://www.nationalgeographic.com/culture/article/colonialism>)

6.1. Kādi ir koloniālisma veidi? (2 punkti)

•

•

6.2. Kādas ir koloniālisma izpausmes? (4 punkti)

6.3. Kā tika pamatota kolonizācija? (2 punkti)

6.4. Kādas sociālās grupas piedalījās kolonizācijā? (3punkti)

•

•

•

6.5. Kādā veidā tika nodrošināta koloniālo spēku vara kolonijās? (3 punkti)

6.6. Izvirzi pieņēmumu un pamato kāpēc atsevišķas valstis, piemēram, Japāna nekļuva par kolonijām? (2 punkti)

7. uzdevums. Iepazīsties ar vēsturnieku viedokļiem un vēstures avotu fragmentiem un atbildi uz jautājumiem! (26 punkti)

E

Holandiešu jūrasbraucējiem bija milzīga nozīme Indijas un Klusā okeāna jauno zemju atklājumos. Viņi pārējai Eiropai atklāja jūrasceļu uz Tālajiem Austrumiem cauri Indonēzijai. To jau iepriekš bija atklājuši portugāļi, taču turējuši noslēpumā. Tāpat tika atklāta Austrālija, Jaunzēlande, Fidži, Tasmānija un Zālamana salas. Vēlāk holandiešu vēsturnieki un politiķi 17.gadsimtu nosauks par zelta laikmetu Holandes vēsturē. Mūsdienā Nīderlandē tomēr attieksme pret šo vēstures posmu ir pretrunīga. Šis valsts sabiedrība arvien vairāk apzinās, ka viņu senči nelielo Holandes republiku izveidoja par varenu koloniālu impēriju, ar kuru nācās rēķināties visām lielvarām, it īpaši – bijušajai Holandes apspiedējai Spānijai. Taču viņu senči bijuši ne tikai drosmīgi jūrasbraucēji un atklājēji, bet arī ekspluatācijas, verdzības un iznīcības nesēji daudzām pasaules tautām.

(no: V.Klišāns. Vēsture vidusskolai II daļa. Rīga, 2003., 99.lpp.)

F

Lai uzlabotu parādos iestigušās valsts kases stāvokli un apmierinātu augošās naudas vajadzības, Žans Kolbērs veidoja jaunu saimniecības sistēmu. (..) Saimniecība tika organizēta tā, lai nauda valstī ieplūstu, nevis no tās izplūstu, un nodokļos iekasētās summas ievērojami pieaugtu. Tādēļ tika ražoti gan tādi izstrādājumi, ko varēja dārgi pārdot ārzemēs, gan tādi, kuri bija svarīgi pašai valstij un kuru iegādei līdz tam uz ārzemēm aizplūda lielas naudas summas. Valsts sāka kontrolēt eksportu un importu – aizliedza izvest lētas izejvielas un ievest dārgas preces. Izejvielas uz vietas bija jāpārstrādā gatavā produkcijā. (..)

Valsts atbalsts dažādām ražotnēm veicināja manufaktūru rašanos. To liela daļa bija valsts uzņēmumi un atradās īpašā karaļa aizsardzībā. (..) Valsts kļuva slavena ar savām karaliskajām gobelēnu, spoguļu, mežģiņu, pulksteņu, zīda un porcelāna manufaktūrām. (..) Pieaugot ražošanas apjomiem, palielinājās pieprasījums pēc lētām izejvielām un plašiem gatavās produkcijas noieta tirgiem. Francija sāka pastiprināti interesēties par kolonijām. Tika izveidota milzīga tirdzniecības flote – 500 kuģu pārvadāja preces visās pasaules jūrās, par to drošību gādāja 200 karakuģu.

Ž.Kolbēra politika deva ļoti veiksmīgus rezultātus: sešos gados valsts ieņēmumi palielinājās divas reizes, sešpadsmit gados – trīs reizes.

(no: *Autoru kolektīvs. Pasaules vēsture vidusskolai III. Rīga, 2001, 109.lpp.*)

G

Tirgotājs H.Mairs par Mombasas izpostīšanu (1505)

Naktī bija mēness aptumsums, bet otrā dienā admirālis ar saviem astoņiem kuģiem stāvēja vienā Mombasas pusē, bet viņa dēls dons Lorencos ar trim kuģiem – otrā. Agri no rīta visi apbruņojās un pamatīgi paēda. Pēc tam sākās uzbrukums. (..) Krastā izkāpām organizēti: pa priekšu gāja musketieri un arbaletisti. Ātri iekļuvām pilsētā un nonācām tajā daļā, ko bija pasargājusi uguns. Tur bija trīsstāvu ēkas, un mūs sagaidīja karsti – galvenokārt meta no augšas akmeņus. (..) Pilsētas iedzīvotāji un valdnieks aizmuka uz palmu birzi blakus pilsētai.

Admirālis nolēma pilsētu izlaupīt, bet katram savs ieguvums bija jānodod uz sava kuģa, lai noskaidrotu precīzu ieguvuma apjomu un pēc tam ekipāžai iedalītu divdesmito daļu. (..) Visi metās laupīt, izsita durvis, pārmeklēja mājas. Atrada daudz kokvilnas audumu, kā arī zīdu, brokātu, brīnišķīgus tepikus. (..) Tā tas gāja līdz vēlai naktij. Bet nākamajā dienā laupīšana turpinājās, kaut arī cilvēki bija ļoti noguruši, un runā, ka tāpēc pilsētā palika daudz neskartu labumu. Ņēma arī pārtikas krājumus: rīsus, medu, sviestu, prosu milzīgos daudzumos, kamieļus, sīklopus. (..)

Šķērsielās un mājās gulēja daudz nogalināto, runā, ka 1500 cilvēku. Mēs zaudējam tikai piecus.

Šī pilsēta, pēc mauru teiktā, ir pati skaistākā visā piekrastē. (..) Pilsētā bija līdz 10 000 iedzīvotāju, no tiem 3700 kaujasspējīgu vīriešu.

(no: *Pasaules vēsture vidusskolai II. Hrestomātija. Rīga, 2002., 36.lpp.*)

H

H. de Sepulveda par attieksmi pret indiāņiem (1545)

Tā kā indiāņi pēc savas dabas ir vergi, barbari, rupji un nejauki radījumi, viņi noliedz gudro, vareno un krietno [kolonizatoru] varu tā vietā, lai to savā pašu labā pieņemtu, kā tas atbilst dabiskam taisnīgumam. Jo ķermenis jāpakļauj dvēselei, iekāre – saprātam, mežonīgie zvēri – cilvēkam, tas ir: nepilnvērtīgais jāpakļauj pilnvērtīgajam, sliktākais – labākajam. Tāda ir dabiskā kārtība.

(no: *Pasaules vēsture vidusskolai II. Hrestomātija. Rīga, 2002., 37.lpp.*)

I

Fragments no Bartolomē de Las Kasasa apraksta par spāņu darbību Haiti (1551)

Espanjolas sala bija pirmā, kur kristieši izsēdās krastā un nodarīja milzīgu postu, kā arī iznīcināja šejienes cilvēkus. (..) Sākumā viņi atņēma indiāņiem sievas un bērnus, lai pārtiktu no viņu darba un aprītu to, ko šie nelaimīgie varēja viņiem sagādāt. Indiāņi bija spiesti paciest dažādas vardarbības, pazemojumus un spaidus. Tādēļ vieni slēpa savas sievas un bērnus, citi – labību, bet daudzi sabēga mūžamežos. (..)

Un tāpēc indiāņi sāka meklēt līdzekļus, lai padzītu kristiešus no savas zemes, un sacēlās, taču viņu ieroči bija nožēlojami un neiedarbīgi. (..) Turpretī kristieši uzbruka viņiem ar saviem zirgiem un zobeniem, un visur sarīkoja nežēlīgus slaktiņus. Viņi iebruka ciemos un nežēloja ne bērnus, ne večus, ne sievietes, ne dzemdētājas, iznīcinot visu dzīvo un sagraujot visu līdz pamatiem, kā suņi, kas norāvušies no ķēdes.

Pārliecinājušies, ka lieta virzās uz visu indiāņu izmiršanu – gan to, kuri strādā raktuvēs, gan to, kuri strādā lauku darbos, kas viņus tāpat iznīcina, - un ka viņu skaits ar katru dienu sarūk mirušo dēļ, (..) spāņi nolēma mirušo salas iedzīvotāju vietā atvest šurp pēc iespējas vairāk vergu no citām vietām. (..)

(no: *Pasaules vēsture vidusskolai II. Hrestomātija. Rīga, 2002., 38.lpp.*)

7.1. Iepazīsties ar avotu E un uzraksti, kādu jaunu zemju pirmatklājēji bija holandiešu jūras braucēji! (1 punkts)

7.2. Uzraksti jēdzienu, kurš ir aprakstīts avotā F, raksturojot Ž. Kolbēra politiku! (1 punkts)

7.3. Iepazīstoties ar informācijas avotu saturu, uzraksti, kādi bija koloniju veidošanas ideoloģiskie un ekonomiskie apsvērumi! (4 punkti)

Ideoloģiskie apsvērumi	Ekonomiskie apsvērumi

7.4. Izmantojot informācijas avotos sniegto informāciju un savas zināšanas, uzraksti, kā konflikti Eiropā ietekmēja eiropiešu koloniālisma veidošanos! Veido izvērstu atbildi, pamatojot to ar vismaz diviem piemēriem! (6 punkti)

●

●

7.5. Uzraksti vismaz divus iemeslus, kāpēc kolonizatoriem izdevās nostiprināties un iegūt varu kolonizētajās zemēs, pamato to ar faktiem! (4 punkti)

●

●

7.6. Iepazīstoties ar avotiem G, H, I, uzraksti, kādas bija koloniālās pārvaldes metodes Amerikā un Āfrikā! (2 punkti)

7.7. Izmantojot avotos pausto informāciju, uzraksti, kāda bija ģeogrāfisko atklājumu loma Eiropas un Āzijas koloniālo impēriju tapšanā! Pamato atbildi ar vismaz diviem vēstures faktiem! (4 punkti)

7.8. Faktos balstīti argumentē, kāda bija ideoloģiskā un praktiskā attieksmi pret pirmiedzīvotājiem agrajos jaunajos laikos? Kāpēc? (4 punkti)

8. Uzdevums. Izpēti statistikas datus! Izmantojot tos un savas zināšanas par tēmu, atbildi uz jautājumiem! (14 punkti)

J

Sudraba ieguve gadā (kg)

	Vācijā	Austrijā, Čehijā, Ungārijā	citur Eiropā	Amerikā
1493-1520	11 000	24 000	12 000	Nav zināms
1521-1544	15 000	32 000	12 000	30 700
1555-1560	19 400	30 000	13 000	246 200
1561-1580	15 000	23 500	10 000	248 000
1581-1600	14 300	17 000	10 000	374 600

K

Garšvielu cenas (guldenos)

	Indijā	Vācu zemēs
1 kg piparu	0.04	0.74
1 kg ingvera	0.02	0.90
1 kg kanēļa	0.08	1.95

L

Gada ienākumi 16. gs. (guldenos)

Kalpotājiem	3-7
Dienas strādniekiem	20
Algotņiem	45
Augstām amatpersonām	150-200

O

Iedzīvotāju sastāva skaitliskās izmaiņas Dienvidamerikā un Vidusamerikā (aptuveni aprēķini, tūkstošos)

Gads	Baltie	Metisi	Indiāņi	Melnie vergi
1492	-	-	75 000	-
1570	138	220	9 827	40
1650	729	670	9 175	83

8.1. Iepazīsties ar avotu J! Izmantojot avotā minētos datus, uzraksti, kurā teritorijā/valstī ieguva visvairāk sudraba! (1 punkts)

8.2. Izmantojot avota datus un savas zināšanas, pamato, kāpēc šajā teritorijā/valstī varēja iegūt tik daudz sudraba! Ar kādām metodēm tas tika panākts? (2 punkti)

8.3. Skaidro un pamato, kā sudraba ieplūšana ietekmēja Eiropas un pārējos pasaules tirgus! (2 punkti)

8.4. Iepazīsties ar avotā K minēto informāciju un, izmantojot savas zināšanas, skaidro, kāpēc eiropiešiem bija interese par garšvielām! Kādi bija garšvielu sociālie aspekti Eiropā? (2 punkti)

8.5. Skaidro un pamato, ar kādiem riskiem bija saistīta garšvielu ieguve, kāpēc tās Eiropā maksāja daudz dārgāk kā Āzijā? (2 punkti)

8.6. Izvērtē avotos iegūto informāciju un izsaki faktos balstītu pamatojumu, kā sudraba un garšvielu nonākšana Eiropas tirgos ietekmēja dažādu iedzīvotāju grupu ienākumus! (2 punkti)

8.7. Iepazīsties ar avotu O un izmantojot savas zināšanas uzraksti, kādi procesi ietekmēja demogrāfiskās izmaiņas Amerikā! (3 punkti)

Uzraksti argumentētu pārspriedumu par vienu no tematiem! (12x2=24 punkti)

Septiņgadu kara ietekme uz ģeopolitisko situāciju 18. gs.

Trīsdesmitgadu kara ietekme uz reliģiskajiem un kultūras procesiem jauno laiku sākumā.

Melnrakstam:

Tavu darbu vērtēs pēc šādiem kritērijiem:

Uzmanību! Darbs netiks vērtēts, ja veikts nesalasāmā rokrakstā vai izteiktas aizskarošas diskriminējošas piezīmes.

Punkti	Saturs un valoda	Vēstures jēdzieni	Fakti	Cēloņsakarības un secinājumi
3	Saturs atbilst tēmai. Ir izsmelīgi, vēsturiski pamatots notikuma nozīmīgums. Teksts ir loģisks. Ievēroti pareizrakstības likumi. Nav kļūdu vēstures jēdzienu rakstībā, ir dažas stila vai gramatiskās kļūdas	Minēti 4 vai vairāk atbilstoši vēstures jēdzieni, kurus pielieto raksturojot minētos notikumus.	Minēti vismaz 4 precīzi vēstures fakti, kas saistīti ar minētajiem notikumiem.	Norādīti visi notikuma būtiskākie cēloņi un sekas. Veikti pamatoti patstāvīgi secinājumi.
2	Saturs atbilst tēmai. Notikums pamatots daļēji. Teksts ir nedaudz haotisks. Ievēroti pareizrakstības likumi. Ir dažas kļūdas vēstures jēdzienu rakstībā, ir dažas stila vai gramatikas kļūdas.	Minēti vismaz 3 atbilstoši vēstures jēdzieni, kurus pielieto raksturojot minētos notikumus.	Minēti 3 precīzi vēstures fakti, kas saistīti ar minētajiem notikumiem.	Norādīti daži notikuma būtiskākie cēloņi un sekas. Veikti pamatoti patstāvīgi secinājumi.
1	Notikums pamatots daļēji, balstoties uz emocijām. Ir daudz pareizrakstību kļūdu, taču jēga ir uztverama.	Minēti 1 vai 2 atbilstoši vēstures jēdzieni, kurus pielieto raksturojot minētos notikumus.	Minēti 1 vai 2 vēstures fakti, kas saistīti ar minētajiem notikumiem.	Norādīti notikumam būtiski vai nu tikai cēloņi, vai tikai sekas, vai arī norādīties cēloņi un sekas nav būtiski šim notikumam. Izdarītie secinājumi ir balstīti uz emocijām.
0	Teikumu uzbūve un pareizrakstības kļūdas traucē uztvert saturu. Ja darbs neatbilst tematam, nav vērtējams.	Nav izpratnes par vēstures jēdzienu lietošanu.	Nav izmantoti vēstures fakti. Fakti kļūdaini.	Cēloņi un sekas nav norādīti. Trūkst secinājumu.